

Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial
Property Rights and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht,
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

POSUDEK KONZULTANTA RIGORÓZNÍ PRÁCE

Autor rigorózní práce: Mgr. Petr Miroš
Název rigorózní práce: Tradiční a nové právní instituty v prostředí internetové sítě
Rozsah práce: 139 stran
Datum odevzdání práce: září 2011
Konzultant rigorózní práce: JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.
Oponent rigorózní práce: JUDr. Irena Holcová

Téma rigorózní práce - Tradiční a nové právní instituty v prostředí internetové sítě – představuje téma, které v sobě zahrnuje resp. může zahrnovat celou šíři právních jevů, přičemž tyto právní jevy se rozhodně nemusí omezovat na aspekty duševního vlastnictví, zejména na oblast autorských práv. Jak o tom svědčí samotný obsah práce, téma autor pojal jako soubor komentářů k vybraným právním institutům a to napříč právním řádem. V tomto směru je práce tematicky prací hraniční, neboť se zabývá nejen autorskoprávními aspekty internetu (kapitola 3) a doménovými jmény (kapitola 4), nýbrž také ochranou soukromí a osobnosti, včetně otázek spojených se sociálními sítěmi a osobními údaji (kapitola 5). O aktuálnosti tématu nelze pochybovat a bylo by nošením dříví do lesa zdůrazňovat potřebnost právní analýzy jednotlivých právních institutů v souvislosti s internetem.

S čím je však možno polemizovat, je výběr jednotlivých institutů, jimž autor věnuje pozornost a rozsah jejich zpracování. Je sice na zvážení autora, které instituty bude analyzovat, nicméně z pohledu práv k duševnímu vlastnictví by bylo možné si představit rovněž komentář k průmyslověprávním aspektům internetu, např. užití ochranné známky na internetu. V autorskoprávní kapitole by si zasloužil komentář či větší rozsah komentáře fenomén BitTorrentu, stejně jako nejnovější formy internetového pirátství mimo rámec P2P – úložiště nelegálního obsahu. Stejně tak odpovědnost poskytovatelů služeb informační společnosti by mohla zahrnovat širší či hlubší posouzení, viz např. otázka přípustnosti filtrací obsahu, aplikace § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona ve vazbě na tzv. safe harbour apod. Podobně platí např. pro problematiku uzavírání licenčních smluv prostřednictvím sítě internet.

Téma práce v sobě skrývá velký potenciál, ale také značné úskalí, spočívající právě ve výběru komentovaných právních institutů a zdůraznění podstatných problémů. Jakkoliv lze, jak již řečeno,

polemizovat nad výběrem nebo naopak absencí toho kterého právního institutu, vcelku lze konstatovat, že autor potenciál práce v zásadě využil. Z výběru analyzovaných právních institutů vyplývá, že autor se snaží fenomén internetu vnímat komplexně, nikoliv izolovaně prizmatem jedné dílčí otázky. V tom tkví i přínos práce – autor se nesnaží vše komentovat, spíše takřkajíc na svou odpovědnost vybírá podle svého názoru nejdůležitější právní jevy a ty zevrubně analyzuje i z pozice *de lege ferenda*. Z práce je patrná dobrá technická orientace autora, která mu umožňuje pregnančně vyjádřit technickou podstatu internetu. Je také zjevné, že autor akcentuje obecný, komplexní pohled na internet, přičemž bere konzistentně v potaz i úvahy sociologické a filozofické, kombinované s lidskoprávní agendou.

Nelze pochybovat o náročnosti tématu na teoretické znalosti, zpracování značného množství vstupních údajů i použité metody (komparistika, analýza zahraniční literatury, historický přístup apod.). Autor cituje a prokazuje znalosti právní úpravy i rozhodovací praxe, včetně zahraničí regulace (např. francouzský zákon HADOPI). Právě znalost souvislostí, vrstev a propojení regulace umožňuje autorovi podloženě argumentovat ve prospěch svých závěrů. Např. s námitkou autora, že arbitrážní řízení v ČR stran doménových sporů by co do svého právního základu mělo více přihlížet více k mezinárodní regulaci ICANN, jak to činí mnohé jiné státy podle doporučení WIPO, lze jen souhlasit; doménové jméno není izolovaný prvek národního práva, naopak co největší sblížení rozhodovací praxe na celém světě by bylo nasnadě.

Z formálního hlediska práce nemá závažnějších nedostatků. Text je plynulý, byť s ohledem na obecnost tématu v některých případech hloubka analýzy není velká.

Práce má jistě význam (zejména pro svou komplexnost a širší pohled) pro teorii i aplikační praxi; autor prokázal schopnost samostatné vědecké tvorby.

Jelikož práce splňuje nároky na práci rigorózní, doporučuji ji k obhajobě.

Při obhajobě v rámci státní rigorózní zkoušky by autor mohl rozebrat některé otázky, které s ohledem na obecné a „výběrové“ zaměření práce nebyly hloubkově zkoumány (viz výše) a to v prvé řadě otázku přípustnosti filtrací obsahu v kontextu rozhodnutí Evropského soudního dvora C-324/09 *L'Oréal SA v Ebay International* a nejnověji též C-70/10 *Scarlet Extended SA v SABAM* z 24.10.2011. Dále by bylo vhodné se zabývat aplikací § 40 odst. 1 písm. f) autorského zákona ve vazbě na tzv. safe harbour dle směrnice o elektronickém obchodě a českého zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti.

V Praze dne 15.11.2011

JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.